

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 22. De Eleemosyna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius,

pignora, En! omnia bona, quæ sacra Scriptura Eleemosynæ pollicetur. En! quid vobis offeratur pro vitro aquæ, pro frustillo panis pauperi porrecto. Estne id hæc bona carò emere, cùm hoc pretio ea nobis comparamus.

Luc. 12,

II. Eleemosyna non solum omnia salutis media nobis accerit; sed cuncta insuper ejusdem obstacula tollit: Peccata nostra salutis nostræ obstacula sunt: Ipsa (eleemosyna) est: Tobias agebat; quæ purgat peccata, & facit invenire Misericordiam.

Daniel. 12,
v. 24.

obtinendo nobis dolorem de peccatis. *Date eleemosynam,* inquit Servator, & omnia munda sunt vobis. Cùm decies mille talenta justitiæ divinæ debeamus, immensum hoc debitum modica stipe expungere possumus. Quanta felicitas; & quàm facilis compensatio! hoc debitum si non expungimus, culpa penes nos est. *Peccata tua eleemosynis redime;* suadebat Daniel Nabuchodonosori. Ut ut divitiæ plurimos obices divitibus ponant, hoc tamen commodi ipsis suppeditant, quòd illas pauperibus distribuendo exsolvant debita, quæ apud justitiam divinam contraxerunt: reparare enim tenentur immoderatum affectum, quo illis addicti fuerunt, & abusum, quem in eisdem admiserunt. *Israëlitæ I-*
do.

Martius.

verbis homo iste rationem erueret valde potentem, se purgandi, & iudicem suum arguendi.

Statue sequi consilium Danielis, & peccata tua elemosynis redimere.

Conclude elemosynam in corde pauperis: hæc pro te exorabit. *Eccli 29. v. 15.*

Date omnibus, ne, cui non dederitis, ipse sit Christus. *Aug. Homil. 39.*

DIES XXIII.

De Exemplo Christi.

I.

Exemplum ingenti potestate in animos nostros pollet: at Exemplum viri cuiusdam magni, puta Regis, longè majus apud nos pondus habet. Amor nostri ipsorum hac in re cum ratione nostra ex pacto ad id nos animat: omnes enim naturæ impulsu magni esse cupimus, nosque magnos fieri arbitramur, si Reges imitemur, qui sublimitatis principia sunt. an-
ne Christo major invenitur, qui non modò Rex, sed Rex Regum est? quàm gloriosum igitur nobis est, ipsum sequi? si ambitione duceris, ad hanc gloriam tibi intendendum, quæ non solum legitima, sed &
san-